

Oponentský posudek

na diplomovou práci

Diplomantka: **Iva Kožuská**

Téma diplomové práce: **Postavení a činnost soudního exekutora**

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 60 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam použité literatury, na kterou autorka v textu odkazuje formou poznámek pod čarou. Z formálního hlediska uvádím, že autorka necituje správně právní předpisy, se kterými v textu pracuje.

Diplomová práce je po formální stránce rozdělena do osmi částí včetně úvodu a závěru. Po formální stránce je práce rozdělena vhodně a diplomantka v podstatě vyčerpala zvolené téma. První část práce je obecným úvodem, na který vhodně navazuje historický pohled na zvolené téma, a to vývoj exekučního práva od práva římského do současnosti. Na tuto část pak navazuje část třetí, kde autorka popisuje profesi soudního exekutora v zahraničí a dále se zde zabývala mezinárodní profesní organizací soudních exekutorů. V části čtvrté popsala autorka principy exekučního řízení. Další dvě části je možné považovat za těžiště práce. Jednak je to část, která se zabývá institutem soudního exekutora a autorka v této části popsala předpoklady, které musí fyzická osoba splňovat, pokud se chce stát soudním exekutorem. Dále se zabývala povinnostmi exekutora, náklady exekuce, odměnou exekutora, exekutorskou samosprávou a centrální evidencí exekucí. V této části práce nemohu souhlasit se stanoviskem diplomantky na straně 26, kde uvádí, že exekuční řád je lex specialis k zákonu o advokacii. Toto stanovisko uvádí v souvislosti s výkladem ustanovení § 33 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „exekuční řád“. Podrobněji se zabývat střetem výše uvedeného ustanovení exekučního řádu a povinností mlčenlivosti advokáta je možné i při ústní obhajobě. V části šesté se pak diplomantka věnovala exekuční činnosti, a to od zahájení exekuce přes její provedení, popsala jednotlivé způsoby provedení exekuce včetně odkladu až po zastavení exekuce. Tato část je pak dále rozčleněna do dalších kapitol, ve kterých se diplomantka zabývala povahou úkonů exekutora, rozhodováním o právech třetích osob. Do této části práce zařadila autorka kapitolu statistickou, ze které vyplývá nárůst počtu exekucí od roku 2001. V závěru práce věnovala autorka krátkou kapitolu institutu „osobního bankrotu“, který je novým institutem úpadkového práva. Tato část je pouze krátkou informací převzatou z internetových zdrojů bez toho, aniž by se

diplomantka tímto institutem více zabývala. Rovněž název této kapitoly mi nepřipadá vhodný pro diplomovou práci. V závěru práce zhodnotila autorka platnou právní úpravu zvoleného tématu, kdy vyjádřila především kladné hodnocení exekučního řádu. V části, která by měla shrnout závěry, ke kterým diplomantka ve své práci dospěla, nacházím pouze stanovisko z pohledu jedné strany, a to ze strany oprávněných. Postrádám zde její názor, příp. i kritické stanovisko k problematickým ustanovením exekučního řádu.

Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, splňuje jak po stránce obsahové, tak po stránce formální požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

Při ústní obhajobě doporučuji, aby se diplomantka zaměřila na tyto problémy:

1. Jak se bude řešit situace, kdy během probíhajícího exekučního řízení bude na majetek povinného prohlášen konkurs,
2. návrhy diplomantky de lege ferenda.

V Praze dne 19.ledna 2006

JUDr. Diťa Melicharová, Ph.D.

oponent